

ΣΤΗ ΓΕΝΕΘΛΙΟ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΜΑΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ομιλία Β', Ιωάννου Χρυσοστόμου Έλληνική Πατρολογία, τ. 56, σσ. 386-394)

«Χριστός γεννᾶται δοξάσατε...»

1. Βλέπω παράξενο και παράδοξο μυστήριο. Βοσκοί αντί να παίζουν με τις φλογέρες τους κάποιο μελωδικό τραγούδι, ψάλλουν ουράνιο ύμνο και γεμίζουν με τους ήχους τους τα αυτιά μου. Ψάλλουν άγγελοι και ανυμνούν αρχάγγελοι, υμνούν τα Χερουβείμ και δοξολογούν τα Σεραφεείμ. Όλοι πανηγυρίζουν γιατί βλέπουν το Θεό στη γη και τον άνθρωπο στους ουρανούς. Βλέπουν εκείνο που είναι πάνω στον ουρανό, να βρίσκεται πάνω στη γη λόγω της οικονομίας του για τον άνθρωπο, και τον άνθρωπο που είναι στη γη, να βρίσκεται ψηλά στον ουρανό εξαιτίας της φιλανθρωπίας του Θεού. Σήμερα η μικρή Βηθλεέμ έγινε όμοια με τον ουρανό, αφού εμφανίστηκαν σ' αυτήν αντί για αστέρια άγγελοι που ανυμνούν το Θεό, και δέχτηκε με τρόπο θαυμαστό στο χώρο της όχι το φυσικό ήλιο, αλλά τον Ήλιο της δικαιοσύνης. Και μη ζητάς να μάθεις πώς έγινε αυτό. Γιατί εκεί όπου εκδηλώνεται η θέληση του Θεού, νικούνται οι φυσικοί νόμοι. Θέλησε λοιπόν ο Θεός, μπόρεσε, κατέβηκε από τους ουρανούς και έσωσε τον άνθρωπο, γιατί τα πάντα υπακούουν στο Θεό. Σήμερα γεννιέται ο αιώνιος και γίνεται εκείνο που δεν ήταν. Ενώ δηλαδή ήταν Θεός γίνεται άνθρωπος, χωρίς να παύσει να είναι Θεός. Δεν έχασε δηλαδή τις θεϊκές του ικανότητες για να γίνει άνθρωπος, ούτε πάλι άλλαξε και από άνθρωπος έγινε Θεός. Αλλά ενώ ήταν Θεός Λόγος, χωρίς να πάθει τίποτε, προσέλαβε την ανθρώπινη σάρκα, και η θεία φύση παρέμεινε αμετάβλητη...».

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΣ
ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΕΤΟΣ 2^ο * ΤΕΥΧΟΣ 7^ο * ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2013

Έδρα: Γεωπονικά. Νέα Καλλικράτεια 63080 Χαλκιδική

Τηλ. Φαξ : 23990 33998. E-mail: santonio@past.auth.gr

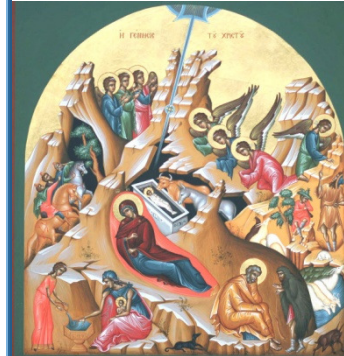
Ιστοσελίδα: agia-marina.webnode.com/

Αγκυρα

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΣ
ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ
ΕΤΟΣ 2^ο * ΤΕΥΧΟΣ 7^ο * ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2013

ΑΣ ΓΝΩΡΙΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΟΜΟΡΦΕΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ
ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἡ γιορτή τῶν Χριστουγέννων, που γιορτάζουμε γιά μιὰ ἀκόμα φορὰ, ὀλόκληρη ἡ οἰκουμένη μέ λαμπρότητα, εἶναι πλούσια ἀπό θαυμάσιους ὕμνους γραμμένους ἀπό σπουδαίους ὕμνογράφους, οἱ ὁποῖοι μέ τούς ὕμνους ἐγκωμίασαν μέ ἐπιτυχία τό μεγάλο καί ἀπερινόητο γεγονός τῆς Θείας Ἐνανθρώπησης. Θα δώσουμε ἐδῶ σύντομα μιὰ περιγραφή τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τῶν Χριστουγέννων, σάν μιὰ εἰσαγωγή τῶν πιστῶν στή μεγάλη καί σωτήρια αὐτή ἐορτή.

Ἡ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΩΡΩΝ

Ἡ ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν, πού τελεῖται τήν παραμονή τῆς γιορτῆς στολίζεται μέ τά περίφημα ἰδιόμελα τροπάρια τῆς Α' Ὁρας: "Βηθλεέμ, ἐτοιμάζου, εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη...", "Νῦν ἡ προφητική πρόρρησις πληρωθῆναι ἐπέιγεται..." καί τό θαυμάσιο δοξαστικό "Τάδε λέγει Ἰωσήφ πρὸς τήν Παρθένον...", τά ὁποῖα εἰσάγουν τούς πιστούς στό "ξένο" μυστήριο τῆς Θείας Ἐνανθρώπησης. Καταπληκτικό εἶναι τό δοξαστικό τῶν τροπαριῶν τῆς ΣΤ' Ὁρας "Δεῦτε, χριστοφόροι λαοί, κατῖδωμεν θαῦμα, πᾶσαν ἔννοιαν ἐκπλήττον καί συνέχον...", τό ὁποῖο καλεῖ τούς πιστούς νά πλησιάσουν καί νά ἰδοῦν τό μεγάλο θαῦμα τῆς ἐνσάρκωσης τοῦ Θεοῦ. Ὑπέροχο εἶναι ἐπίσης καί τό δοξαστικό τῶν τροπαριῶν

τῆς Θ' Ὁρας "Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου ὁ δρακί τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν...", τὸ ὁποῖο μοιάζει καὶ ψάλλεται σάν τὸ γνωστὸ δοξαστικὸ τῆς ἀκολουθίας τῆς Μ. Παρασκευῆς "Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου..."

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

Στόν Ἑσπερινό τῆς γιορτῆς σπουδαία εἶναι τὰ στιχηρά τροπάρια μέ ἀποκορύφωμα τὸ καταπληκτικὸ δοξαστικὸ, ποίημα τῆς μεγάλης βυζαντινῆς ποιήτριας ἁγίας Κασσιανῆς, "Ἀγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς...", στό ὁποῖο γίνεται σύγκριση τῆς ἐγκόσμιας βασιλείας μέ τὴ βασιλεία τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ. Ὑπέροχα εἶναι καὶ τὰ ἀπόστιχα καὶ ιδιαίτερα τὸ δοξαστικὸ "Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ καὶ πανηγυρίσατε, πάντες...", ἓνα ὑπέροχο ποίημα, ἐνθουσιώδης ὕμνος στή μεγάλη δωρεά καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνσάρκωσης τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Στὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τὸ πρωῖ τῶν Χριστουγέννων, ἀξιοσημείωτα εἶναι τὰ τροπάρια πού λέγονται καθίσματα, "Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ πού ἐγεννήθη ὁ Χριστός...", "Τί θαυμάζεις Μαριάμ...", "Ὁ ἀχώρητος παντὶ πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ...", τροπάρια μέ ὑψηλὴ θεολογικὴ καὶ ποιητικὴ ἀξία, τὰ ὁποῖα ἔχουν σκοπὸ νά εἰσάγουν τοὺς πιστοὺς στό νόημα τῶν Χριστουγέννων. Πάνω ἀπ' ὅλα οἱ δύο κανόνες τῆς ἑορτῆς "Χριστός γεννᾶται δοξάσατε...", ποίημα τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Μελωδοῦ καὶ "Ἔσωσε λαόν θαυματουργῶν δεσπότης...", ποίημα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἀποτελοῦν τὰ τελειότερα δείγματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ποίησης. Τὸ ἱερό δόγμα ἀποδίδεται στοὺς δύο αὐτοὺς θεσπεσίους κανόνες, κατὰ τρόπο τέλειο. Τὸ Κοντάκιο "Ἡ Παρθένος σήμερον..." ποίημα τοῦ κορυφαίου ποιητῆ τῶν κοντακίων Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ, εἶναι ιδιαίτερα δημοφιλές. Καταπληκτικὸς εἶναι ἐπίσης ὁ εἰρμός τῆς Θ' Ὁδῆς "Μεγάλυνον ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον ὄρω καὶ παράδοξον...", ἐκφράζοντας τὸ θαυμασμό τῶν πιστῶν μπροστά στό μεγάλο μυστήριον τῆς Γέννησης τοῦ Θεανθρώπου, καὶ τὴ συνεργασία ὁλοκλήρου τῆς ἐμψύχου καὶ ἀψύχου δημιουργίας γιὰ νά πραγματοποιηθεῖ τὸ σωτήριο αὐτὸ γεγονός. Ἀπὸ τὰ τροπάρια τῶν αἰνῶν ξεχωρίζουμε τὸ "Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε...", τὸ

ὁποῖο καλεῖ τοὺς πιστοὺς νά γευθοῦν τὴ χαρὰ πού προκαλεῖ ἡ ἀνατολὴ τῆς ἐν τῷ σαρκωμένῳ Λόγῳ σωτηρίας. Καταπληκτικὸ εἶναι ἐπίσης τὸ δοξαστικὸ τῶν αἰνῶν "Ὅτε ὁ καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου...", τὸ ὁποῖο κάνει λόγο γιὰ τίς συνθήκες τῆς γεννήσεως τοῦ Θεοῦ Βρέφους. Ἡ βασιλεία τοῦ Ρωμαίου Καίσαρα καὶ τὸ δόγμα ἀπογραφῆς εἶναι κακέκτυπες εἰκόνες τοῦ γεννηθέντος Βασιλέως τῶν Βασιλέων Χριστοῦ καὶ τῆς νέας πολιτογράφησης τῶν ἀνθρώπων στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Τέλος τὸ θεοτοκίον "Σήμερον ὁ Χριστός ἐν Βηθλεέμ γεννᾶται ἐκ παρθένου..." καλεῖ τίς οὐράνιες ἀγγελικὲς δυνάμεις νά συνεορτάσουν μέ τοὺς ἀνθρώπους τὸ κοσμοσωτήριο γεγονός.

(Ἀναστασίου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, Ἀλβανίας)

Σ' αὐτὴν τὴν ομιχλώδη καὶ πνιγερῇ ατμόσφαιρα, ἡ εορτὴ τῶν Χριστοῦ γέννων ἐρχεται νά προσφέρει παρήγορο φῶς. Νά βεβαιώσῃ ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐγένετο ἄνθρωπος γιὰ νά μείνῃ ἐσαεὶ "μεθ' ἡμῶν". Ὁ Θεὸς δὲν μας εγκαταλείπει, ἔστω καὶ ἀν συχνά Τον λησμονοῦμε καὶ συμπεριφερόμαστε σαν νά μὴν ὑπάρχει. Ὁ Χριστὸς καταργεῖ, με τῶν τρόπων θαυματούς, τὰ ἀνθρωπίνως ἀδύνατα. "Ὅτι οὐκ ἀδυνατίζει παρά τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα" (Λουκ. 1:37). Δὲν εἶναι ὅμως "ὁ ἀπὸ μηχανῆς θεὸς" τῆς ἀρχαίας τραγωδίας. Σέβεται τὴν ἐλευθερίαν μας καὶ ἀναμένει καὶ ἀπὸ ἐμᾶς νά χρησιμοποιήσουμε τίς δυνατότητες πού ἔχει χαρίσει στήν ἀνθρώπινη φύση μας. Ὑπάρχουν πολλά πού συνήθως ονομάζουμε "ἀδύνατα", τὰ ὁποῖα καλοῦμαστε με τὴ χάρη Του νά υπερβούμε. Ἀρχίζοντας ἀπὸ τὰ ἀμεσα καὶ προσωπικά. Ἐκ πρώτης ὄψεως, μοιάζει σχεδόν ἀδύνατο νά ἀπαλλαγούμε ἀπὸ τὰ πάθη μας, τὴ φιλαυτία, τὴν πλεονεξία, τὴ φιληδονία, τὴν τάση νά λέμε ψέμματα, νά ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὴ δικαιοσύνη, τὴ νομιμότητα, τὴν ἀλληλεγγύη.

Ἀκόμη, παράλληλα, δηλώνουμε ὅτι μας εἶναι "ἀδύνατο" νά ἀναλάβωμε, γιὰ τὸ ευρύτερο κοινωνικὸ σύνολο, πρωτοβουλίες πού απαιτοῦν θυσίες...

Εὐχομαι ἐκ καρδίας, ἡ πεποίθησις αὐτὴ νά δυναμώσῃ μέσα μας κατὰ τὴν εορταστικὴ αὐτὴ περίοδο, νά μας παρηγορεῖ καὶ νά μας στηρίζῃ στο ἔτος πού ἐρχεται. **Ευλογημένα Χριστούγεννα».**